

Bilag I.

Til

det i Anledning af Forslag til Lov om Sagsførervæsenet af Landstinget nedsatte Udvalg.

Bestyrelsen for den almindelige Sagsførereforening, der tæller ca. 250 Medlemmer, bosatte rundt om i Landet, har anset det for sin Pligt at opfordre Foreningens Medlemmer til at fremsende de Bemærkninger, som de maatte finde Anledning til at fremkomme med i Anledning af det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Sagsførervæsenet, og Bestyrelsen har derefter modtaget en Del Udtalelser om Lovforslaget fra forskellige Sagsførere. Efter at disse Udtalelser og Lovforslaget i det Hele er blevet drøftet i et Bestyrelsesmøde, tillade vi os at henvende os til det ærede Udvalg med Anmodning om, at det vil skænke efterfølgende Bemærkninger en velvillig Opmærksomhed.

Skjøndt der fra flere af vore Kolleger er fremkommet Udtalelser i modsat Retning, maa Bestyrelsen for sit Vedkommende dog erklære sig fuldt enig i den i Lovforslagets Motiver fremsatte Anskuelse, at det vilde være urigtigt at vende tilbage til den Ordning, som bestod, før Loven af 26de Mai 1868 emanerede, men paa den anden Side tro vi, at Enhver, der er bekendt med, hvorledes Forholdene have udviklet sig siden 1868, maa erkjende Rigtigheden af Udtalelsen i Motiverne om, at Betingelserne for at opnaa Bestikkelse som Sagsfører bleve satte for lavt i Loven af 1868, og at det i det Almenees Interesse er ønskeligt, at disse Betingelser skærpes; thi det lader sig ikke negte, at Stillingen som Sagsfører let kan misbruges tilskade for Befolkningen, og at Fristelsen til Misbrug bliver større jo vansteligere det paa Grund af Konkurrencen bliver for Sagsførerne at ernære sig og Familie. Den vide Afgang til at opnaa en selvstændig Stilling, som Loven af 1868 aabnede, har derhos sikkert været til ikke ringe Skade for Flere, som uden behørig Livserfaring og Forberedelse, uden Udsigt til Klientel og uden pekuniære Midler ubetænksomt have slaaet ind paa Sagsførervirksomheden. Det vil derfor vistnok ikke blot være i det Almenees, men ogsaa i vorde Sagsføreres egen Interesse, at der for Fremtiden kræves en noget højere Alder — altsaa mere Livserfaring — en noget længere Forberedelsestid og en mere betydningsfuld praktisk Uddannelse end den nugældende Lov bestemmer, og i sidste Henseende skulle vi særligt fremhæve, at Lovforslagets Bestemmelse om, at kun de Retsbetjent-Fuldmægtige, der rettelig kunne kaldes første Fuldmægtige, have Afgang til at blive Sagsførere, forhaabentlig vil forhindre den Ustik, som i de sidste Aar har hersket, at saa at sige samtlige Kontorarbejdere paa Retsbetjentenes Kontorer, naar de blot opfyldte Examensbetingelserne og have fyldt 25 Aar, anses for berettigede til at blive Sagsførere. Da der er Retsbetjente, som holde indtil 4 à 5 saakaldte „Fuldmægtige“, har Tilgangen til Sagsførerstillingen fra Retsbetjentenes Kontorer i de senere Aar været overordentlig stor, og der er derved kommet en Del umodne Elementer ind i Sagsførerstanden, især da det, efter hvad der er kommet til vor Kundskab, paa flere Steder, ikke som Lovgivningen byder, paases af Amtmændene, at de Personer, der autoriseres som Fuldmægtige hos Retsbetjentene, have fyldt deres 25 Aar, saa at det endog er hændet, at en Retsbetjent-Fuldmægtig paa sin 25aarige Fødselsdag har kunnet godtgjøre, at han fyldestgjør de i Loven af 1868 foreskrevne Betingelser for at blive Sagsfører.

De ved Lovforslaget tilføjede Begrænsninger i den nu bestaaende vide Afgang til Sagsførerstillingen ville ikke udøve nogen væsentlig Indflydelse paa Antallet af Sagsførere; det er tværtimod rimeligt, at der i den første Tid efter, at Forslaget er blevet Lov, vil blive en stærk Tilgang, idet mange af dem, som nu ere berettigede til at blive Sagsførere, men som vilde mangle saadan Berettigelse, hvis Loven vedtages, vilde benytte Overgangsbestemmelsen i § 39 til at skaffe sig Bestikkelse, medens de mulig ellers vilde have ventet med at nedsætte sig. Men maa det erkjendes, at det interesserer det Almene, at Tilgangen til Sagsførerstillingen holdes inden rimelige Grændser, og